

Warszawa, dnia 04 grudnia 2012 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

PF3/0310/38-2(A)/UWO/12/416

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI
KANCLARIA GŁÓWNA

wg rozdzielnika

Wzrost dn. 05 GRU 2012
Nr 58155 zal./kart. /.....

Stosownie do postanowień § 13 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) przesyłam w załączeniu **projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o cenach oraz niektórych innych ustaw (wersja z dnia 30 listopada 2012 r.)** - z uprzejmą prośbą o zgłoszenie ewentualnych uwag do ww. projektu w nieprzekraczalnym terminie do dnia **12 grudnia 2012 r.**, również pocztą elektroniczną na adres: Agnieszka.Pierzak@mofnet.gov.pl

Uprzejmie nadmieniam, iż niezgłoszenie uwag w powyższym terminie zostanie potraktowane jako brak uwag do ww. projektu.

2 podpisane
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Wojciech Kowalczyk
Wojciech Kowalczyk

Załącznik
projekt założeń projektu ustawy
wraz z testem regulacyjnym

Rozdzielnik:

1. Minister Administracji i Cyfryzacji
2. Minister Edukacji Narodowej
3. Minister Gospodarki
4. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

5. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
6. Minister Obrony Narodowej
7. Minister Pracy i Polityki Społecznej
8. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
9. Minister Rozwoju Regionalnego
10. Minister Skarbu Państwa
11. Minister Sportu i Turystyki
12. Minister Sprawiedliwości
13. Minister Spraw Wewnętrznych
14. Minister Spraw Zagranicznych
15. Minister Środowiska
16. Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej
17. Minister Zdrowia
18. Minister – członek Rady Ministrów, Przewodniczący Komitetu Stałego Rady Ministrów, Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - Pan Tomasz Arabski
19. Prezes Rządowego Centrum Legislacji, Al. J. Ch. Szucha 2/4, 00-582 Warszawa
20. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa
21. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, ul. Królewska 27, 00-060 Warszawa

MINISTERSTWO FINANSÓW

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o cenach oraz niektórych innych ustaw

1. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

Projektowana nowelizacja ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach wpisuje się w działania deregulacyjne Rządu mające na celu w szczególności eliminację zbędnych regulacji z obrotu prawnego oraz uproszczenie i uporządkowanie stanu prawnego w zakresie systemu cen.

Dotychczasowa praktyka wskazuje m.in. na potrzebę nowego podejścia do obowiązków informacyjnych w zakresie cen towarów i usług. **Konieczna jest w szczególności likwidacja nadmiernych obciążeń dla przedsiębiorców oraz dla podmiotów stosujących prawo cenowe.**

Ponadto projekt ma na celu wyeliminowanie z obrotu prawnego tzw. przepisów martwych i nieadekwatnych do obecnej sytuacji rynkowej dotyczących ustalania cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na niektóre towary lub usługi.

Opracowanie projektu założeń projektu ustawy zostało przewidziane w Wykazie prac legislacyjnych i pozalegisacyjnych Rady Ministrów na 2012 r. (poz. ZD 44).

1) Główną intencją projektu jest modyfikacja obowiązków informacyjnych w zakresie cen towarów i usług, spoczywających na przedsiębiorcach, które to obowiązki wynikają aktualnie z brzmienia art. 12 ustawy o cenach i przepisów wykonawczych do tej ustawy, w tym redukcja nadmiarowych (zbędnych) obciążeń o charakterze techniczno-administracyjnym, a także wprowadzenie innych zmian koniecznych do prawidłowego stosowania, w tym do egzekwowania przez właściwe podmioty, przepisów ustanawiających obowiązki informacyjne w tym zakresie. Obecna ustawa o cenach w art. 12 zawiera bowiem przepisy nakładające na przedsiębiorców obligatoryjne obowiązki, które w wielu przypadkach są bardzo trudne w realizacji lub nie mają istotnego znaczenia dla kupujących.

Z ww. przepisów wynikają dla przedsiębiorców obowiązki informacyjne w zakresie:

- 1) **oznaczania towarów ceną** (w sposób bezpośredni, na towarze albo na pojedynczym opakowaniu towaru); *oraz*
- 2) **uwidaczniania cen**, rozumianych jako ceny **sprzedaży**, towarów i usług;
- 3) **uwidaczniania cen jednostkowych** (rozumianych jako podstawowe) towarów i usług

Obowiązki, o których mowa w pkt 2 i 3 powyżej są realizowane, co do zasady, na wywieszkach cenowych umieszczonych przy towarach albo w cennikach (zestawieniach cen). Należy przy tym zaznaczyć, iż aktualna konstrukcja (redakcja) przepisów upoważniających do wydania aktu wykonawczego do ww. ustawy (ust. 3 w art. 12) uniemożliwia, nawet w uzasadnionych przypadkach, wprowadzenie (w rozporządzeniu wykonawczym do tej ustawy) bezterminowego zwolnienia przedsiębiorców z któregośkolwiek z tych obowiązków. Ewentualne zwolnienia mogą bowiem posiadać jedynie czasowy charakter, i dotyczyć wyłącznie przypadków określonych w przepisie upoważniającym.

Tak więc na mocy upoważnienia zawartego w art. 12 ust. 3 wyżej powołanej ustawy, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów co pewien czas wydaje akty wykonawcze mające m.in. na celu okresowe zawieszenie obowiązków informacyjnych w zakresie:

- bezpośredniego oznaczania ceną tych towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, które ze swej natury nie mogą być tak oznaczone lub w przypadku, których takie oznaczenie nie miałyby znaczenia dla kupujących oraz
- uwidaczniania cen jednostkowych towarów przeznaczonych do sprzedaży w zestawach (kompletach).

mimo tego, że przedsiębiorcy, co do zasady, powinni być bezterminowo zwolnieni z tych obowiązków. Proponuje się więc adekwatną zmianę konstrukcji (redakcji) przepisów art. 12 cyt. wyżej ustawy tak, aby przepisy te nie wywoływały stanu niepewności prawnej, w szczególności co do zakresu i rodzaju obowiązków informacyjnych nałożonych na przedsiębiorców w zakresie cen, w tym cen jednostkowych, towarów i usług obowiązujących w danym przedziale czasu.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż niewydanie aktu wykonawczego do art. 12 ust. 3 wyżej powołanej ustawy o cenach albo opóźnione wydanie tego aktu wiązałyby się z ponoszeniem po stronie przedsiębiorców dodatkowych kosztów, szczególnie dolegliwych dla mikro-małych i średnich przedsiębiorców, co byłoby oczywiście skutkiem niepożądanym (także dla konsumentów, gdyż koszty realizacji obowiązków informacyjnych wpływają na ceny towarów i usług).

2) Z regulacji zawartych w art. 4 ww. ustawy wynika w szczególności możliwość ustalenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na towary mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów, określone w wykazie, wydanym także w formie rozporządzenia, przez Radę Ministrów. Wprowadzenie ww. cen urzędowych uwarunkowano zaistnieniem „szczególnych zagrożeń dla właściwego funkcjonowania gospodarki państwa”. Należy zaznaczyć, iż w praktyce nie skorzystano ani razu z możliwości wydania ww. aktów wykonawczych do art. 4 cyt. wyżej ustawy, ponieważ w dotychczasowej praktyce prawnej i gospodarczej nie wystąpiła sytuacja generująca te „zagrożenia”. Brak jest bowiem uzasadnienia ekonomicznego i prawnego do zastosowania tak „ostrego” środka ingerencji prawnej władz publicznych w samoregulacyjny mechanizm rynkowego kształtowania cen (tj. w sferę swobodnego kształtowania wysokości cen towarów i usług przez strony poszczególnych stosunków umownych), jakim, co do zasady, jest ustalenie przez Ministra Finansów cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na niektóre towary i usługi, określone w wykazie wydanym przez Radę Ministrów.

W praktyce rynkowej ceny zdecydowanej większości towarów i usług są swobodnie ustalane przez strony w wyniku relacji podaży i popytu. W tej sytuacji ustalanie przez właściwe organy cen urzędowych na niektóre towary lub usługi należy uznać, co do zasady, za rozwiązanie nierynkowe, szczególnie w branżach o dużej liczbie podmiotów gospodarczych, niskim stopniu monopolizacji, tam gdzie mechanizmy rynkowe odgrywają najważniejszą rolę w kształtowaniu cen, co np. dotyczy produktów żywnościowych. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż ceny urzędowe, które zazwyczaj nie odzwierciedlają relacji rynkowych, powodują zakłócenie wzajemnych relacji cenowych w obrocie gospodarczym, co w konsekwencji może przyczyniać się do powiększenia dysproporcji podaży-popytowych oraz do zakłócenia innych relacji ekonomicznych, w tym np. wartości kursu walutowego. To z kolei sprzyja powstawaniu lub powiększaniu się tzw. szarej strefy w gospodarce.

W konsekwencji pierwotny cel wprowadzenia cen urzędowych, jakim była ochrona interesów ekonomicznych konsumentów, poprzez zwiększenie różnego typu dysproporcji w gospodarce i nasilenie niekorzystnych zjawisk związanych z występowaniem szarej strefy, przyczynia się *de facto* do pogorszenia sytuacji ekonomicznej tychże konsumentów. Należy jednocześnie zaznaczyć, iż zakłócenie wzajemnych relacji cenowych może pozostawać w sprzeczności z warunkiem „zagrożeń dla właściwego funkcjonowania gospodarki państwa”, o którym

mowa w art. 4 ww. ustawy. Ponadto zauważa się, iż aktualne brzmienie cyt. przepisów wprowadza stan niepewności prawnej w sferze prowadzenia działalności gospodarczej, gdyż nie do końca jasne jest to, jakich konkretnie produktów i usług może dotyczyć potencjalna regulacja, trudny do zdefiniowania jest również warunek zaistnienia „szczególnych zagrożeń dla właściwego funkcjonowania gospodarki państwa”. Należy również nadmienić, że na mocy odrębnych ustaw ustalane są ceny urzędowe, na towary, które mają relatywnie duże znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów: np. na niektóre produkty lecznicze i wyroby medyczne, za doprowadzanie wody i odprowadzanie ścieków.

W ocenie projektodawcy wyeliminowanie z obrotu prawnego ww. przepisu nie spowoduje negatywnych konsekwencji, ponieważ aktualnie obowiązują ustawowe regulacje uprawniające właściwe organy do zastosowania instrumentów prawnych, odpowiednich do stopnia i skali potencjalnych zagrożeń dla właściwego funkcjonowania gospodarki lub państwa.

W związku z powyższym należy uznać za zasadne uchylene przepisów obecnego art. 4 ustawy o cenach (w całości).

2. Zakres proponowanych zmian w obowiązujących aktach prawnych, w tym zasadnicze kwestie wymagające uregulowania

• Proponowane zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach

- 1) wprowadzenie w „słowniczku” (art. 2) definicji pojęcia „uporczywego niewykonywania obowiązków informacyjnych w zakresie cen” poprzez określenie czasu, który należy brać pod uwagę, tożsamości podmiotowej i przedmiotowej osoby odpowiedzialnej za niewykonywanie obowiązków informacyjnych w zakresie cen, rodzaju towaru oraz znamion uporczywości. Przy określaniu znamion uporczywości proponuje się uwzględnienie takich elementów, jak powtarzalność, ciągłość, wielokrotność, czyli co najmniej trzykrotne niewykonywanie obowiązków informacyjnych w zakresie cen stwierdzone w toku kontroli przeprowadzonych w danym podmiocie w ciągu jednego roku powinno skutkować nałożeniem kary pieniężnej na ten podmiot) uchylenie przepisów art. 4 umożliwiających ustalanie przez Ministra Finansów cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na towary lub usługi mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów, określone w wykazie, wydanym przez Radę Ministrów - nie znajdujących praktycznego zastosowania od daty wejścia w życie ustawy tj. tzw. przepisów „martwych” i „nieadekwatnych ekonomicznie”;
- 2) uchylenie przepisów art. 8 umożliwiających właściwym organom jednostek samorządu terytorialnego ustalanie, w aktach prawa miejscowego, cen urzędowych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym oraz za przewozy taksówkami, a także określania stref cen (stawek taryfowych);
- 3) modyfikacja przepisów nakładających na przedsiębiorców obowiązki informacyjne w zakresie cen towarów i usług (art. 12), w taki sposób, aby nie powodowały one nadmiernych obciążeń dla przedsiębiorców z jednej strony (zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców), z drugiej zaś - by zapewniały konsumentom dostępność informacji o cenach, a przez to - ochronę ich uzasadnionych interesów ekonomicznych, zgodnie z wymogami postanowień ww. *dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez wskazywanie cen produktów oferowanych konsumentom* (którą aktualnie obowiązująca ustawa o cenach wraz z rozporządzeniem wykonawczym do niej implementują w całości) oraz art. 169 TFUE..
Funkcjonowanie art. 12 ustawy o cenach, jak również przepisów rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy, wskazuje na potrzebę ich nowelizacji w kierunku złagodzenia zbyt daleko posuniętego rygoryzmu prawnego w zakresie wskazywania przez

przedsiębiorców informacji o cenach, w tym o cenach jednostkowych, towarów i usług, jak również - odstąpienia od przyjętego w przepisie upoważniającym (ust. 3 w art. 12 tej ustawy) - rozwiązania legislacyjnego przewidującego możliwość jedynie okresowego (czasowego) zawieszenia (w rozporządzeniu wykonawczym), obowiązków informacyjnych trudnych w realizacji, w szczególności ze względu na charakter towaru lub obowiązków ewidentnie zbędnych z punktu widzenia konsumentów.

W tym kontekście w zakresie obowiązków informacyjnych dotyczących cen towarów i usług proponuje się radykalną zmianę podejścia do zasad informowania przez przedsiębiorców o cenach, poprzez **odstąpienie od utrzymywania dotychczasowego rozróżnienia w prawie między „oznaczaniem” towaru ceną a „uwidacznianiem” cen, w tym cen jednostkowych**, towarów w miejscach ich sprzedaży detalicznej oraz wprowadzenie w to miejsce nowego pojęcia „eksponowanie” cen, w tym cen jednostkowych.

Należy przy tym podkreślić, iż cena towaru, co do zasady, powinna być wyeksponowana w taki sposób, aby kupujący nie miał żadnej wątpliwości co do jej wysokości i prawdziwości (tj. aby nie musiał zadawać sprzedawcy pytań o wysokość ceny interesującego go towaru). Postulat ten, co do zasady, można zrealizować bez nakładania na przedsiębiorców obowiązku oznaczania ceną poszczególnych towarów (z wyjątkiem przepisów szczególnych, na mocy których określone towary aktualnie są objęte obowiązkiem oznaczenia maksymalną ceną detaliczną, np. papierosy lub tytoń do palenia). Należy podkreślić, iż cyt. *dyrektywa 98/6/WE* nie nakłada na przedsiębiorców obowiązku oznaczania ceną towaru, rozumianego jako obowiązek bezpośredniego naniesienia ceny na towarze albo na opakowaniu jednostkowym tego towaru. W związku z tym, mając na uwadze słuszny interes przedsiębiorców proponuje się wyeliminowanie tego obowiązku z aktualnej ustawy o cenach. Dalsze utrzymywanie w mocy tego obowiązku zdaje się bowiem już nie odpowiadać obecnym realiom rynku i sprzedaży detalicznej w Polsce, gdyż żaden przedsiębiorca w handlu detalicznym nie jest *de facto* przygotowany do jego wykonywania. W związku z tym należałoby poszukiwać innych, niż obecnie obowiązujące, rozwiązań prawnych, bardziej przyjaznych przedsiębiorcom i konsumentom np. poprzez umożliwienie stosowania wywieszek cenowych lub form elektronicznych, co powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie w przepisach wykonawczych do projektowanej ustawy.

Realizacja obowiązku bezpośredniego oznaczania towarów ceną przez sprzedawcę (w przypadku niewydania aktu wykonawczego do art. 12 ust. 3 obecnej ustawy o cenach, zawieszającego ten obowiązek „na wyznaczony okres” w przypadku niektórych towarów albo opóźnionego wydania tego aktu) powodowałaby występowanie większej ilości błędów związanych z bieżącą aktualizacją cen na każdym towarze. Naklejanie cen na poszczególne towary albo na jednostkowe opakowania, w których te towary zostały umieszczone (tzw. metkowanie towaru) powoduje również większe zaangażowanie personelu i w konsekwencji także wzrost cen tych towarów - co jest oczywistą konsekwencją wykonywania dodatkowych czynności wymagających dużego czasowego nakładu pracy u przedsiębiorcy prowadzącego działalność handlową. Ponadto przy indywidualnym oznaczeniu ceną tak wielkiej, jak obecnie, ilości towarów oferowanych do sprzedaży zapewne nie dałoby się uniknąć pomyłek, biorąc pod uwagę, iż zmiana cen może okresowo dotyczyć nawet kilkuset asortymentów na poszczególnych stoiskach branżowych. Indywidualne oznaczanie ceną jest również bardzo uciążliwe dla mikro-przedsiębiorstw, które nie dysponują systemami umożliwiającymi oznaczanie towarów kodami kreskowymi.

Jednocześnie proponuje się modyfikację upoważnienia do wydania aktu wykonawczego (odpowiednika obecnego ust. 3 w art. 12 ustawy o cenach) oraz określenie wytycznych dotyczących treści tego aktu wykonawczego w taki sposób, aby przepis ten umożliwiał

przyjęcie nowych rozwiązań legislacyjnych dostosowanych do możliwości techniczno-organizacyjno-ekonomicznych przedsiębiorców, w tym np. wprowadzenie nowych zasad eksponowania cen jednostkowych towarów. Przewiduje się przy tym wprowadzenie głębokiej zmiany dotychczasowych przepisów wykonawczych poprzez ograniczenie do niezbędnego minimum obciążeń nałożonych na przedsiębiorców i pozostawienie przedsiębiorcy większej elastyczności w realizacji tego minimum.

- 4) uchylenie art. 13 ustawy (sankcyjnego) w całości w związku z zaproponowanym uchyleniem art. 4 i 8 ustawy o cenach oraz wejściem w życie (z dniem 1 stycznia 2012 r.) ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. Nr 122, poz. 696, z późn. zm.). W efekcie wprowadzenia w życie nowych rozwiązań legislacyjnych tzw. ustawą refundacyjną organem odpowiedzialnym za czynności związane z ustalaniem cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na szeroko rozumiane produkty lecznicze oraz za nakładanie sankcji w postaci kar pieniężnych za inne niż ustalone ceny i marże handlowe jest wyłącznie minister właściwy do spraw zdrowia. Należy bowiem podkreślić, iż Minister Finansów utracił uprawnienia organu współdziałającego w procedurze ustalania cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na ww. produkty.
- 5) wprowadzenie regulacji stanowiących dopełnienie (uzupełnienie) norm sankcyjnych (obecny art. 14 ustawy o cenach) z tytułu uporczywego niewykonywania przez przedsiębiorców obowiązków informacyjnych w zakresie cen, mających na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości co do trybu i terminu wpłaty nałożonej kary pieniężnej oraz przez ustalenie podstawy do ustalenia wysokości kursu wymiany euro na złote, wg którego miałyby nastąpić naliczenie wysokości tej kary w okresie objętym kontrolą, w szczególności poprzez wskazanie, że kary pieniężne są uiszczane na rachunek bankowy wskazany przez wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej właściwego ze względu na miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie nałożenia ww. kary pieniężnej stała się ostateczna. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie przepisów, z których będzie wynikało, że:
- a) środki pochodzące z kar pieniężnych, o których wyżej mowa stanowią dochód budżetu państwa,
 - b) w przypadku nieterminowego uiszczenia kary pieniężnej odsetek nie pobiera się.
 - c) decyzja o nałożeniu kary pieniężnej nie jest wydawana, jeżeli od końca roku, w którym stwierdzono niedopełnienie obowiązków informacyjnych w zakresie cen upłynęło pięć lat, licząc od dnia ostatniej kontroli, w wyniku której stwierdzono niedopełnienie ww. obowiązków,
 - d) do kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorców za uporczywe niewykonywanie obowiązków informacyjnych w zakresie cen odpowiednie zastosowanie mają przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 749),
 - e) do egzekucji kar pieniężnych, o których mowa powyżej zastosowanie mają przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Wprowadzenie ww. uregulowań ma na celu wyeliminowanie konieczności dokonywania oceny charakteru prawnego kar pieniężnych, doprecyzowanie trybu i terminów wpłat kar pieniężnych oraz terminów przedawnienia należności z tytułu ww. kar.

Ponadto proponuje się zniesienie dolnego progu kary pieniężnej i podwyższenie jej górnego progu do równowartości kwoty 10.000 euro.

- 7) wprowadzenie przepisów przejściowych dotyczących:

- a) terminu zachowania w mocy aktualnie obowiązującego rozporządzenia wykonawczego do art. 12 ust. 3 ustawy - w związku z nowym sposobem wskazywania informacji cenowych tj. z „eksponowaniem” cen towarów i usług oraz
- b) określenia ostatecznego terminu na dostosowanie się przedsiębiorców do nowych obowiązków informacyjnych w zakresie „eksponowania” cen towarów i usług;
- c) terminu zakończenia postępowań „w toku”.
- d) Ponadto w ustawie cenowej przewiduje się wprowadzenie innych zmian, głównie o charakterze techniczno-redakcyjnym, w tym uzupełnienie definicji ceny o opłaty pobierane na podstawie przepisów odrębnych (art. 3 ust. 1 pkt ustawy) lub wprowadzenie nowych definicji na użytek stosowania nowej ustawy (np. pojęcia „eksponowanie” cen towarów i usług).

Jednocześnie istnieje możliwość, iż w konsekwencji uwzględnienia zmian zaproponowanych w projekcie założeń projektu ustawy (w wyniku konsultacji społecznych i międzyresortowych) zajdzie konieczność, aby wydana była nowa ustawa w przedmiocie informacji cenowych, w miejsce dotychczasowej ustawy o cenach.

• **Zakres zmian w innych ustawach powiązanych z aktualną ustawą o cenach:**

- 1) uchylenie art. 2 pkt 14a ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 275) nakładającego na organy kontroli skarbowej obowiązek „badania prawidłowości stosowania cen urzędowych i marż handlowych urzędowych w granicach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach” w związku z proponowanym uchyleniem art. 13 (sankcyjnego) ustawy o cenach (w całości);
- 2) wprowadzenie nowego brzmienia niektórych przepisów rozdziału XV Kodeksu wykroczeń pt. „Wykroczenia przeciwko interesom konsumentów”, tj. art. 134 i art. 136, a w szczególności art. 137 K.w. z którego wynika, możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary grzywny z tytułu naruszenia przepisów o obowiązku uwidaczniania cen lub ilości nominalnej (chodzi tu o wprowadzenie zmian dostosowawczych do nowego brzmienia odpowiednika dotychczasowego art. 12 ustawy o cenach, jak również o określenie ustawowych znamion czynu zabronionego polegającego na niewykonywaniu obowiązku informacyjnego w zakresie eksponowania cen jednostkowych towarów i usług);
- 3) przesunięcie przepisów *dot. możliwości ustalania cen urzędowych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym i za przewozy taksówkami, a także określania stref cen (stawek taryfowych) obowiązujących przy przewozie osób i ładunków taksówkami* (tj. art. 8 obecnej ustawy o cenach) do ustaw przedmiotowo właściwych tj. odpowiednio do ustawy o publicznym transporcie zbiorowym oraz do ustawy o transporcie drogowym (ustawy docelowe zostaną określone w ramach konsultacji na etapie przygotowywania projektu ustawy), przy jednoczesnym uwzględnieniu powiązania art. 8 ustawy o cenach z art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U z 2011 r. Nr 45, poz. 236) w związku z proponowanym uchyleniem art. 8 ustawy cenowej (w całości);
- 4) uchylenie pkt 11 w ust. 2 w art. 8 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437) dot. odpowiedzialności ministra właściwego do spraw finansów publicznych za ceny, ponieważ w wyniku uchylenia art. 4 ustawy o cenach (w całości) Minister Finansów przestanie pełnić funkcję organu administracji rządowej odpowiedzialnego za ustalanie cen urzędowych i marż handlowych urzędowych na jakiegokolwiek towar lub usługi.

3. Przewidywany termin wejścia w życie projektowanej ustawy

Projektowana ustawa powinna wejść w życie (do dnia 30 czerwca 2013 r., wraz z rozporządzeniem wykonawczym będącym odpowiednikiem aktualnie obowiązującego rozporządzenia wykonawczego

do art. 12 ust. 3 ustawy o cenach - ze względu na zakres zaproponowanych zmian i związaną z tym konieczność zapewnienia odpowiednio długiego *vacatio legis* dla adresatów norm i podmiotów stosujących prawo cenowe) oraz mieć zastosowanie do stosunków faktycznych i prawnych powstałych po tej dacie.

Opracował:

Lidia Lipka, radca ministra
Departament Polityki Finansowej,
Analiz i Statystyki

Aprobował:

Sławomir Dudek
Zastępca Dyrektora Departamentu
Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU POLITYKI FINANSOWEJ
ANALIZ I STATYSTYKI

Sławomir Dudek

Akceptuję:

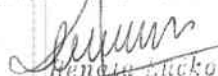

PODSEKRETARZ STANU
Wojciech Kopyalczyk

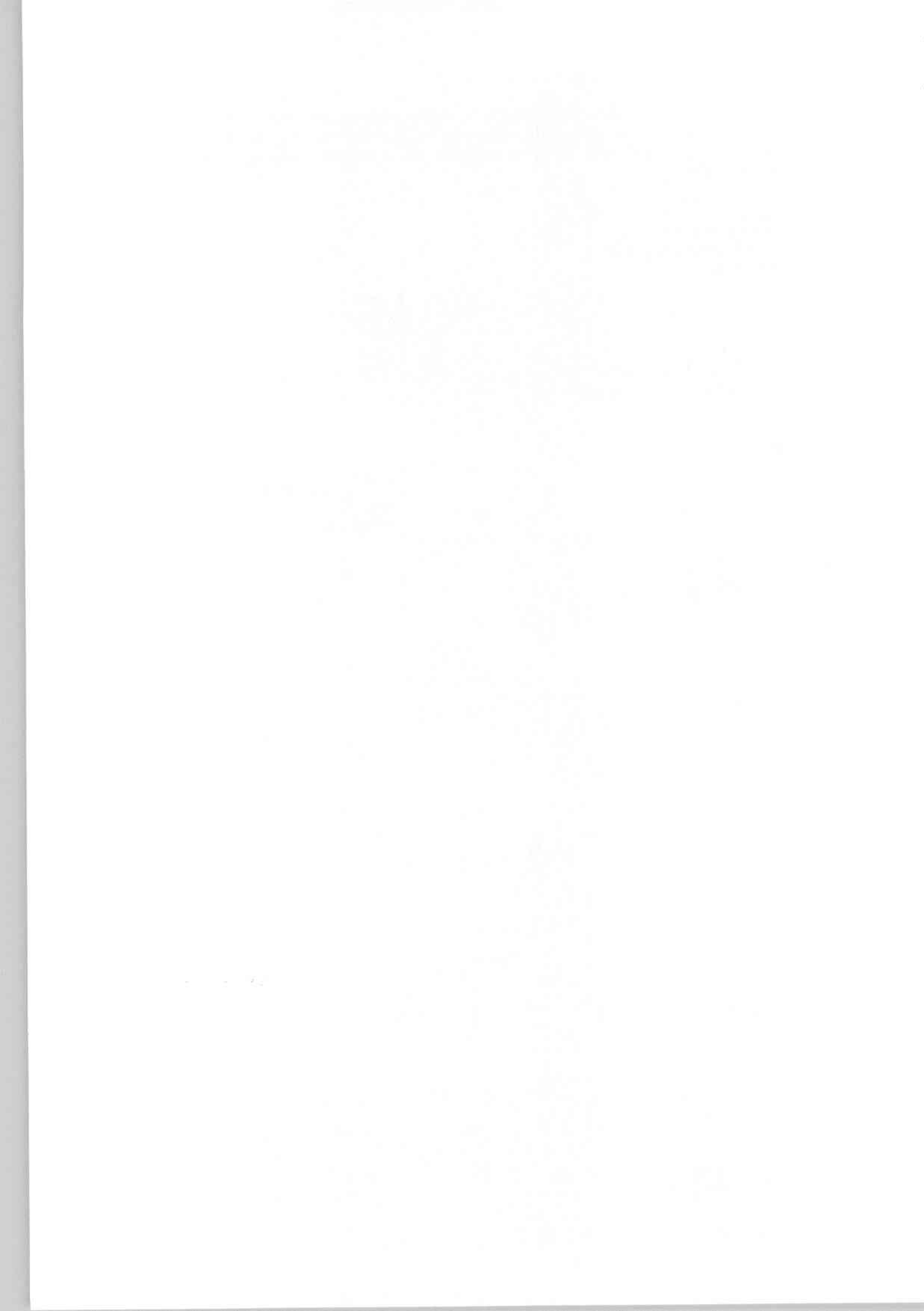
Załącznik:

Projekt testu regulacyjnego

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego

Renata Łucko

TEST REGULACYJNY (PROJEKT)

1. Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Nazwa dokumentu, data utworzenia

Projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o cenach oraz niektórych innych ustaw

3. Jaki problem jest rozwiązywany? (maksymalnie 70 słów)

Obowiązujące przepisy nakładają na przedsiębiorstwa nadmierne obciążenia związane z realizacją obowiązków odnośnie do informowania konsumentów o cenach sprzedawanych towarów. Powodują one nadmierne obciążenia administracyjne, szczególnie wśród małych przedsiębiorstw handlowych, jednocześnie nie przyczyniają się do dostarczenia konsumentom pełniejszej informacji. Dlatego wymagają adekwatnych zmian. Ponadto projekt ustawy ma na celu uchylenie tzw. przepisów "martwych" i nieadekwatnych do obecnej sytuacji rynkowej, dotyczących ustalania cen urzędowych oraz marż handlowych urzędowych na niektóre towary lub usługi.

4. Źródło:

- exposé Premiera
 decyzja PRM/RM
 strategię rozwoju

- prawo UE
 orzeczenie TK
 upoważnienie ustawowe
 inne (jakie?)

5. Jeżeli projekt implementuje prawo UE, czy wprowadzane są dodatkowe rozwiązania poza bezwzględnie wymaganymi przez UE?

Tak, ponieważ dyrektywa 98/6/WE (która aktualnie jest implementowana w prawie cenowym) i która będzie implementowana w projektowanej ustawie i przepisach wykonawczych do tej ustawy jest dyrektywą tzw. minimalnej harmonizacji.

6. Rekomendowane rozwiązanie i oczekiwany efekt (maksymalnie 70 słów)

Projektowana inicjatywa legislacyjna wpisuje się w działania deregulacyjne Rządu. Efektem uproszczenia i uporządkowania stanu prawnego w zakresie systemu cen będzie w szczególności redukcja nadmiernych obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw handlowych, przy czym nie nastąpi pogarszenie pozycji ekonomicznej konsumentów. Proponowane zmiany regulacji przyczyniać się będą do większej elastyczności cen, redukcji kosztów działalności handlowej i mogą przyczyniać się także do obniżenia cen.

7. Czy możliwe jest rozwiązanie problemu poprzez działania pozalegislacyjne? Jeśli tak, to jakie? Jeśli nie, to dlaczego?

Nie, ponieważ zrealizowanie celu niniejszej inicjatywy (tj. uproszczenie i uporządkowanie stanu prawnego w zakresie systemu cen oraz redukcja nadmiernych obciążeń administracyjnych, wynikających z obecnej ustawy cenowej) nie jest możliwe poprzez działania pozalegislacyjne. Konieczne jest więc wydanie ustawy zmieniającej ustawę o cenach albo nowej ustawy.

8. Skutki dla sektora finansów publicznych (pozytywne in plus; negatywne in minus)

w mln PLN

	2012	2013	2014	2015	2016*
	0	0	0	0	0

Opis metodologii:

9. Koszty i korzyści społeczne

Grupa społeczna	Liczebność grupy	Korzyści (finansowe)	Koszty (finansowe)
Małe i średnie przedsiębiorstwa	313 729		
Pozostałe przedsiębiorstwa	32 329		
Obywatele			
Inne grupy (np. rolnicy, górnicy, itp.)			
Koszty i korzyści pozafinansowe: poprawa elastyczności cen oraz percepcji regulacji.			

10. **Inne dane podkreślające wagę projektu** (*dane ekonomiczne, np. udział sektora w PKB, wpływ na rynek pracy, CPI itp.*)

Udział handlu w generowaniu PKB ukształtował się w 2011 roku na poziomie 16,5%.

11. **Czy projekt redukuje obciążenia regulacyjne? W jakim obszarze?**

- TAK NIE
- zmniejszenie liczby dokumentów
- zmniejszenie liczby procedur
- skrócenie czasu
- inne (*jakie?*)

Kalkulacja/komentarz: 0,5 mld zł/rok, proponowana zmiana regulacji przyczyni się do zmniejszenia pracochłonności.

Szacunek sporządzono wykorzystując Standard Cost Model.

12. **Czy projekt wprowadza dodatkowe obciążenia regulacyjne w stosunku do stanu obecnego?**

- TAK NIE
- zwiększenie liczby dokumentów
- zwiększenie liczby procedur
- wydłużenie czasu
- inne (*jakie?*)

Kalkulacja/komentarz:

13. **Jeżeli projekt zwiększa obciążenia regulacyjne proszę wskazać, w jakim obszarze kompetencji ministerstwa zostaną w związku z tym zredukowane obciążenia** (*zasada "1 za 1"*)

Nie dotyczy.

14. **Jak problem rozwiązano w innych krajach OECD/UE?** (*dobre praktyki*)

Proponowane rozwiązanie wykorzystuje doświadczenia krajów członkowskich UE z wdrożenia dyrektywy 98/6/WE. Kraje członkowskie wprowadziły uregulowania, które charakteryzują się tym, że nie powodują nadmiernych obciążeń administracyjnych związanych z podawaniem cen towarów. Przedmiotowa inicjatywa przyczyni się do wyeliminowania nadmiarowych obciążeń i polepszenia sytuacji przedsiębiorstw handlowych. Poszczególne kraje posiadają różne uwarunkowania regulacyjne, więc nie ma możliwości prostego porównania wszystkich propozycji uproszczeń przedstawionych w projekcie założeń.

15. **Harmonogram** (daty opracowania założeń projektu, zakończenia konsultacji i przekazania dokumentu do KSRM). **Czy istnieją uwarunkowania decydujące o terminie wdrożenia projektu? Jeśli tak, jakie?**

Projekt założeń - uzgodnienia międzyresortowe i konsultacje społeczne (listopad 2012 roku). Przyjęcie przez Komitet do Spraw Europejskich i KSRM (I połowa grudnia 2012 r.) oraz przekazanie na RM (II połowa grudnia 2012 r.), opracowanie i uzgodnienie projektu ustawy nie później niż w I połowie 2013 r. z uwagi na zakres proponowanych zmian i potrzebę wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego dotyczącego eksponowania cen, w tym cen jednostkowych towarów przed dniem 31 grudnia 2013 r.

16. **Kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu i jakie mierniki zostaną zastosowane?** (*ocena ex-post*)

W ciągu roku od wejścia w życie zmienionych przepisów i będzie przeprowadzona zgodnie z regułami oceny przeprowadzenia bieżącego przeglądu prawa na formularzu OSR ex - post.

17. **Kontakt merytoryczny: imię, nazwisko, departament, telefon, email** (*podpis*)

Sławomir Dudek, Zastępca Dyrektora, Departament Polityki Finansowej Analiz i Statystyki, Ministerstwo Finansów, tel.(22) 694-54-02 Sławomir.Dudek@mf.gov.pl

18. **Minister/Sekretarz/Podsekretarz stanu odpowiedzialny za projekt** (*podpis*)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów - Wojciech Kowalczyk.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU POLITYKI FINANSOWEJ
ANALIZ I STATYSTYKI

Sławomir Dudek